

prima instanță: V. Chiseliță
(Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău)
instanța de apel: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr.2ra-1841/17

ÎNCHEIERE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii : Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Victor Furnică în interesele Societății cu răspundere limitată „Natanel” și Maxim Rotari,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni „Eximotor” împotriva Societății cu răspundere limitată „Natanel” și Maxim Rotari cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către avocatul Victor Furnică în interesele Societății cu răspundere limitată „Natanel” și Maxim Rotari și modificată hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 mai 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 28 ianuarie 2016, SA „Eximotor” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu răspundere limitată „Natanel” și Maxim Rotari cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 04 iunie 2015 a încheiat cu SRL „Natanel” un contract de vânzare-cumpărare nr. 59, specificând că în baza acestui contract, SRL „Natanel” a făcut comenzi către SA „Eximotor”. Susține că, recepționând comenzile, SA „Eximotor” transmitea marfa în termenii și condițiile stabilite de contract, specificând ca chiar dacă marfa a fost recepționată de către reprezentanții SRL „Natanel” fără careva obiecții, factura fiscală JV1508369 din 04 iunie 2015 până în prezent nu a fost achitată. Precizează că, la data de 04 ianuarie 2016 suma creanței este de 34600,00 lei, specificând că la data de 04 iunie 2015, SA „Eximotor” în calitate de creditor, a încheiat cu Maxim Rotari, în calitate de fidejutor și SRL „Natanel” în calitate de debitor un contract de fidejusiune la contractul de vânzare-cumpărare nr. 59.

De asemenea, indică că s-a adresat copârâților prin notificări și că a solicitat executarea benevolă extrajudiciară a plății restante avertizându-i de eventualitatea intentare a unei proceduri civile în instanțele de judecată ale RM cu privire la

recuperarea silită a sumelor revendicate, specificînd că notificarea expediată la adresa juridică a pârâtului SRL „Natanel” a fost recepționată la 20 noiembrie 2015, însă solicitările SA „Eximotor” au rămas nesoluționate, iar notificarea expediată pârâtului Maxim Rotari s-a întors cu mențiunea „nu locuiește”.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 mai 2016, a fost admisă cererea de chemare în judecată a SA „Eximotor”. A fost încasat în mod solidar din contul Societății cu răspundere limitată „Natanel” și Maxim Rotari în beneficiul Societății pe acțiuni „Eximotor” datoria în mărime de 102468,13 lei, cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat în sumă de 4574,04 lei și cheltuieli de judecată pentru asistență juridică în mărime de 1500 lei.

La data de 22 septembrie 2016 avocatul Victor Furnică în interesele lui SRL „Natanel” și Rotari Maxim, a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd repunerea în termen a apelului, admiterea acestuia, casarea parțială a hotărîrii primei instanțe în partea ce ține de încasarea penalității în mărime de 62280 lei cu reducerea pînă la 5000 lei, iar pretenția cu privire la încasarea dobînzii de întîrziere să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016, a fost repus în termen apelul declarat de SRL „Natanel” și Rotari Maxim (f.d.65-67).

Prin decizia Curții de apel Chișinău din 04 mai 2017 a fost admis apelul declarat de către avocatul Victor Furnică în interesele lui SRL „Natanel” și Rotari Maxim, modificată hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 mai 2016 în partea încasării penalității și a fost redusă suma penalității încasate în mărime de 62280 lei pînă la suma de 30000 lei. În rest, hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 mai 2016 a fost menținută.

Pentru a decide astfel instanța de apel aplicînd prevederile art. 619, 624 alin. (1) și (3), 625 și 630 alin. (1) Codul civil a concluzionat că prima instanță a aplicat eronat normele enunțate, reducînd cuantumul penalității la suma de 62280 lei pînă la 30000 lei, or suma de 62280 lei nu este justificată și denotă un caracter disproporționat în raport cu suma datorată.

Totodată, instanța de apel a menținut soluția primei instanțe în partea încasării în mod solidar de la Maxim Rotari a dobînzii de întîrziere în mărime de 5588 lei.

La data de 18 august 2017, avocatul Victor Furnică în interesele lui SRL „Natanel” și Maxim Rotari a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în partea pretenției cu primire la încasarea dobînzii de întîrziere și a clauzei penale cu emiterea în această parte a unei noi hotărîri de reducere a clauzei penale de la suma de 30000 lei la 5000 lei, iar pretenția cu primire la încasarea dobînzii de întîrziere să fie respinsă integral.

În motivarea apelului a indicat că își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel pe motiv că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și în mod eronat a interpretat legea.

Indică că nu este de acord cu soluția instanței de apel în partea admiterii parțiale a pretenției cu privire la încasarea penalității, deoarece penalitatea încasată în sumă de 30000 lei este disproporționat de mare în raport cu suma datoriei de 34600 lei, iar echivalarea datoriei dispuse spre încasare cu penalitatea, reprezintă prin sine o îmbogățire fără justă cauză.

La fel, nu este de acord cu decizia instanței de apel în partea în care a menținut soluția instanței de fond cu privire la încasarea dobânzii de întârziere deoarece este lipsită de suport contractual și legal.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate.

Din actele pricinii rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2017 a fost expediată părților la data de 29 mai 2017, însă la actele cauzei lipsesc date despre momentul comunicării deciziei redactate, și prin urmare instanța de recurs consideră că recursul declarat de către avocatul Victor Furnică în interesele SC „Natanel” SRL și Maxim Rotari la data de 18 august 2017 este depus în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Victor Furnică în interesele Societății cu răspundere limitată „Natanel” și Maxim Rotari nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Mai mult, argumentele recursului se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Concluzionează instanța de recurs că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devaluează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocare în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Victor Furnică în interesele Societății cu răspundere limitată „Natanel” și Maxim Rotari ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către avocatul Victor Furnică în interesele Societății cu răspundere limitată „Natanel” și Maxim Rotari se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru